

Het maakt veel uit als je welkom bent.
Is het de naam als een gedicht, de man
die mij een slaappleats biedt, te eten geeft?

Of zijn het de klokken die goed gestemd
mij een ode brengen. Een zwerver wijst
de weg, ook hij komt ergens vandaan.

Mijn vaste stap ben ik al dagen kwijt door
zolenslijt en een verhitte kop. Zolang er rijst
groeit in dit land, brandt broeder zon.

Ik val in slaap nadat mijn zorgen in een sopje
zijn geweekt en drogen in de wind.
En na het opstaan schets ik Sammie

voor een klein publiek. Zoek in het dorp
naar proviand en ik vergeet dat afscheid
niet op welkom rijmt. Liever zou ik blijven.

Herman Verweij (1945)